

Jàmu à jèssi

di Luigi Paternostro

Cuànnu mài si stàtu ‘ncàsa?
Da quatràru ‘mmènz’ a via
‘ntra vanèddà i Zù Nicòla.
Ogni scùsa ièra bbòna
pùra pi non ì àlla scòla.
‘Ncàsa: si mangiàva e durmìa,
jùstu jùstu, ‘npòcu tèmbu.
Ti chiamàva ‘a Marinedda,
lu Fàru o lu Scarnàzzu
la Villa di Sà Rròccu!
Si sudàva cum’ à pàzzi,
Si gridàva, si fuja,
Si jatàva arìa bbòna
E bbòn’ accua si vivìa!
Da cchiù grànni si jssìa
Pi ti fa nà caminàta
Fin’ à dòppu ‘à Luggètta
O cchjù sùtta: à’ Petrajànga
o cchjù vàsciu: àlla Carcàra.
Vèrsu sùsu s’arrivàva
Cù nà bèlla prolungàta
Chjacchjariànnu chjacchjariànnu
Fin’ a Tùrra Vrùsciàta.
E mò? Scordatìnni!!
Si cchjù stài jè sèmbi pèggiu.
Non si mòvinu li pèdi.
E si mòrisi è capàci
Ca nisciùnu t’ accumpagna.
Sènza chjàntu e sènza mìssa
Ti nni vài cum’ à ‘nù fissa!

Firenze, 15.5.2020